

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1055/2021
28.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Зрињанина, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 482/19 од 08.04.2021. године и Вишег суда у Сомбору Кж1. 114/21 од 02.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 28.09.2021. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Зрињанина, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 482/19 од 08.04.2021. године и Вишег суда у Сомбору Кж1. 114/21 од 02.08.2021. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 482/19 од 08.04.2021. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено је одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у време проверавања од две године не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним у трајању од једне године и обавезан је окривљени да Основном јавном тужилаштву у Врбасу надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 24.650,32 динара у року од три месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и пуномоћнику оштећеног износ од 44.250,00 динара и суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од два месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1. 114/21 од 02.08.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драге Бајић и пресуда Основног суда у Врбасу К 482/19 од 08.04.2021. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Душко Зрињанин, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) ЗКП у вези чланова 25, 26. и 121. Кривичног законика са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и преиначи другостепену пресуду тако да окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП је неоснован, док је у преосталом делу захтев недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног је истакао да правноснажном пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, односно указао је на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП уз образложење да првостепени суд пресудом није одлучио у целости о оптужном предлогу тиме што није одлучио о одговорности окривљеног за кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила у односу на коју радњу је првостепени суд морао да донесе одбијајућу пресуду у смислу члана 422. Законика о кривичном поступку.

Овакви наводи су по налажењу Врховног касационог суда неосновани из следећих разлога:

Према стању у списима предмета окривљеном је оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Врбасу Кт 322/18 од 21.10.2019. године стављено на терет кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. Кривичног законика (КЗ) као и кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ у стицају у вези са чланом 60. КЗ. Потом је Основни јавни тужилац у Врбасу на главном претресу одржаном 08.04.2021. године изменио оптужни предлог и то чињенични опис и правну квалификацију тако што је окривљеном новим оптужним актом стављено на терет кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ.

Одредбом члана 409. став 1. ЗКП прописано је да тужилац може у току главног претреса, ако оцени да изведени докази указују да је чињенично стање другачије од онога изнетог у оптужници, изменити оптужницу или предложити да се главни претрес прекине ради припремања нове оптужнице.

Сходно напред наведеном, Основни јавни тужилац у Врбасу је у складу са својим овлашћењима из члана 409. став 1. ЗКП изменио оптужни акт и изоставио радње извршења кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила, те окривљеном ставио на терет само кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ о коме је правноснажном пресудом првостепеног суда и одлучено.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему се о непотпуно решеном предмету оптужбе може говорити само у ситуацији када суд уопште није донео одлуку о некој тачки оптужбе.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаном правноснажном пресудом у потпуности је решен предмет оптужбе. Наиме, у конкретном случају окривљеном АА је измењеним оптужним актом стављено на терет извршење само кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које дело је и оглашен кривим, па је очигледно да је у конкретном случају првостепени суд решио предмет оптужбе у потпуности, те су супротни наводи браниоца изнети у захтеву за заштиту законитости оцењени као неосновани.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац побијане пресуде оспорава и на основу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама законика не може заснивати, уз образложење да се из изведених доказа не може утврдити да је окривљени учинио кривично дело које му је стављено на терет, да је исказ сведока оштећеног компромитован чињеницом да је био у тешком алкохолисаном стању и да из чињенице да је у више наврата мењао свој исказ очигледно произлази да се ни не сећа штетног догађаја. Поред тога, на основу карактеристика повреда, вештак није могао са сигурношћу да утврди шта је претходило паду, на који начин се по налажењу овог суда, суштински побија утврђено чињенично стање и даје сопствена оцена изведених доказа те указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред наведеног, захтевом се указује и на учињену повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези чл. 25, 26. и 121. КЗ с тим што образлажући ову повреду закона, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, бранилац указује да је суд у погледу кривице окривљеног у изреци утврдио постојање евентуалног умишљаја, на тај начин што је утврдио свест тј. да је окривљени био свестан да може да учини кривично дело и вољу која се манифестовала кроз пристанак на то, а након тога суд поклања веру исказу оштећеног који наводи да га је окривљени гурнуо без јасног разлога, у ком случају се по наводима браниоца не може радити о евентуалном умишљају већ пре може бити речи о свесном нехату јер је по ставу браниоца окривљени био свестан да својом радњом може да учини дело али је олако држао да до тога неће доћи на који начин бранилац суштински оспорава чињенично утврђење суда у погледу утврђеног облика виности са којим је окривљени датог тренутка поступао, односно указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП).

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, у наведеним деловима оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић